

Od piatich rokov som vyrastal v detskom domove (DeD) v Žakarovciach. Keď som skončil SOU, musel som z DeD odísť. Šiel som do charitného zariadenia v Spišských Vláchoch. Po dvoch týždňoch som sa rozhodol vyraziť a ísť svojou cestou za prácou, od ktorej som očakával, že zmení môj život. Za prácou som dochádzal do Bratislavy, býval som v Trnave v rómskej osade. Bol som nútený bývať tam, lebo som nemal inú možnosť. Počas toho mi s peniazmi, jedlom a pod. pomáhal kamarátov majster. Keďže som už psychicky nezvládal žiť takým životom, po troch týždňoch som s jeho manželkou zašiel na ÚPSVaR spýtať sa na nejaké charitné zariadenie. Pracovníčka úradu sa nám ochotne venovala asi pol dňa, kým nakoniec našla miesto v Šuranoch. Hneď v ten deň som sa tam ubytoval. Vydžal som tam asi mesiac, potom nás s kamarátom nachvíľu prichýlila jedna veriacia rodina a pomohla nám nájsť si prácu v Čechách, odkiaľ sme sa znova nachvíľu vrátili do spomínanej rodiny. Potom sa nám podarilo nájsť si novú prácu v Plzni, ktorá nám vyhovovala. Boli sme tam asi pol roka a náhodou sme stretli aj známeho „zo starých čias“, s ktorým sme dodnes. Z určitých dôvodov sme znova odišli, a to pracovať do Olomouca, tiež len nakrátko. Nádej sme

nakoniec vložili do miesta, kde kedysi obaja kamaráti bývali - do inštitútu Krista Veľkňaza v Žakovciach. Boli sme tam iba dva týždne, kým nás na jeden mesiac skúšobne nerozdelili: jeden z nás zostal v Žakovciach, ja som sa vrátil do Spišských Vlách, ďalší musel odísť do Domu na polceste vo Veľkom Slavkove. Po mesiaci tam vybavil miesto aj pre mňa. Nevedeli sme si predstaviť nič lepšie aj pre tretieho kamaráta, hlavne kvôli jeho vtedajšej životnej situácii, a tak je tu s nami.

Od leta roku 2006 bývam vo Veľkom Slavkove. Je to už osem mesiacov, teda najdlhšie zo všetkých mojich pobytov na rôznych miestach, odkedy som pred rokom a pol odišiel z DeD. Prečo som tu? Chcem začať život odznova. Usadiť sa a mať vnútorný pokoj. Nachádzam tu aj slobodu, príležitosť na štart do života a zmysel.

MILAN, 23

Kontaktné údaje

ADRESA:

STREDISKO EVANJELICKEJ DIAKONIE
Tatranská 71
059 91 Veľký Slavkov

TELEFÓN:

052 - 779 61 49

KONTAKTNÉ OSOBY:

Stanislav Gurka
MOBIL: 0903 – 630 953
E-MAIL: stanogurka@sem.sk

Lenka Dusíková

MOBIL: 0907 – 564 374
E-mail: dusikova@yahoo.com

BANKOVÉ SPOJENIE:

Československá obchodní banka a.s.
4001993196/7500

IČO: 37945122

Informačný list 2007

Stredisko evanjelickej diakonie Veľký Slavkov

Drahí priatelia

Po roku sa vám opäť s vďakou ozývame. Prežili sme ozaj veľmi plodný rok. Vďaka Bohu. Zároveň to bol rok veľmi náročný na pracovné nasadenie a sme z toho trocha unavení. Prosíme tých z vás, ktorí sa za nás modlia, aby ste sa modlili za Božiu múdrosť pre nás v tom, ako robiť celú tú službu, ktorú nám zveril Boh. Je nám daná do rúk zodpovedná úloha: pomôcť „sirotám a polosirotám žijúcich rodičov“, ktoré sú doráňané životom. Do tej istej úlohy ste povolaní s nami aj vy, ktorí túto prácu akokoľvek podporujete. Či modlitebne, morálne, finančne. Prajem nám všetkým, aby náš úmysel pri tejto službe chudobným bol čistý a úprimný: „S tým, čoho máme dostatok (hmotným aj nehmotným) sa podeliť bez nároku na odmenu s tými, ktorí majú nedostatok (hmotný či nehmotný)“.

Stanislav Gurka
riaditeľ

Útulok DOM NA POL CESTE

Od histórie po súčasnosť

Sociálna práca vo Veľkom Slavkove začala v roku 1999, kedy sme sa prisťahovali do budovy bývalej evanjelickej školy za účelom koordinácie stavebných prác mládežníckeho centra SEM (Spoločenstva evanjelickej mládeže). Od začiatku sme vnímali miestnych mladých ľudí, z ktorých mnohí pochádzali z rozvrátených alkoholických rodín. Keďže niektorých rodičia vyhodili z domu, poskytli sme im strechu nad hlavou. Takto začala sociálna práca. Za posledných sedem rokov prešlo našim zariadením 45 mladých ľudí. Dvadsať z nich sa osamostatnilo, desiat sa vrátili k starému spôsobu života. Ostatní tvoria súčasť klientelu nášho zariadenia.

Základná myšlienka

Základnou ideou centra je pomoc mladým ľuďom v kríze, nie však na klientskej báze, ale v prvom rade na základe priateľských až rodinných prijímajúcich vzťahov. Staráme sa prevažne o mladých bezdomovcov bez zázemia, chlapcov vo veku od 18 do 30 rokov, ktorí väčšinou vyrastali v ústavnom prostredí alebo pochádzajú z dysfunkčných rodín. Naším cieľom je dať im šancu na zaradenie sa do bežného života, získanie práce, vlastného bývania, stabilných vzťahov. Proces resocializácie trvá spravidla maximálne 4 roky.

Čo sme prežili v roku 2006

POČAS ZIMY sme boli nedostatkom práce „nútení“ tráviť viac času spolu, čím sa upevnili naše vzťahy. Tento čas sme využili aj na prípravu projektov na rekonštrukciu a na ďalšiu prevádzku nášho útulku.

HNEĎ AKO OPADOL SNEH,

začali sme pracovať – pomocné stavebné práce, záhradné práce a práce v lese nám zväčša priniesli zárobok.

LETO sa nieslo v znamení obrovských zmien:

- Od mája do júla 2006 k nám prišlo veľa nových chlapcov, odchádzajúcich z DeD.
- V júli 2006 sme zvláštnym Božím riadením získali do výhodného prenájmu bývalý hotel – penzión Mlyn, do ktorého sa presťahoval celý pracovný tím SED-u aj kancelária a získali sme veľké spoločenské priestory a ihriská pre našu cieľovú skupinu.

- Tým sa uvoľnilo celé poschodie ubytovne útulku a vznikol priestor pre ďalších desať klientov bez domova. V súčasnosti žije v Dome na polceste 22 mladých mužov.

- Zvýšený počet klientov vyžadoval nárast v personálnom obsadení. Do pracovného tímu pribudli dve dobrovoľníčky, z ktorých jednu sme od nového roku zamestnali na plný úväzok.

- Boli nám schválené prvé dve požiadavky na rekonštrukciu našej pomerne schátratej ubytovne vo výške 2 250 000 Sk, z ktorých väčšiu časť investujeme až v roku 2007.

Pracovný tím

Stanislav Gurka
riaditeľ SED

Vladimír Kováč
účtovník,
dobrovoľník

Manželia Pindrochovci
Roman - vedúci pracovnej terapie
Janka - dobrovoľníčka

Eva Gurková
sociálna pracovníčka

Miroslav Gurka
údržbár, dobrovoľník

Lenka Dusíková - pedagogicko
- psychologický pracovník
Kaija Swisher - dobrovoľníčka

Manželia Šimkovci
Igor - vedúci pracovnej terapie
Pet'a - dobrovoľníčka

Čo robíme

PRÁCA je základnou náplňou cieľa, ktorý sme si stanovili pre chlapcov, ktorých nám zveril Boh, aby sme sa o nich starali. Najdôležitejší aspekt, ktorý robí z ľudí bezdomovcov v 80 % prípadov je prirodzená ľudská nezodpovednosť a lenivosť vo vzťahu k práci.

V našom Dome na polceste máme približne 3 - 4 roky na „oklamanie“ prirodzenej nezodpovednosti v chlapcoch s cieľom urobiť ich zodpovednými voči pracovným zodpovednostiam a voči svojmu vlastnému životu celkovo. Preto počas pracovného týždňa máme pre nich pripravenú rôznu jednoduchú prácu 8 hodín denne. V budúcnosti máme pripravený projekt vytvorenia odborných pracovných prevádzok, kde 10 – 12 chlapcov bude mať prechodné zamestnanie, ktoré ich zdokonalí pre následný samostatný život.

Alfou aj omegou v našej práci je **SPOLOČENSTVO** so živým Bohom, ktorým sme vedení do múdrosti, kam máme priviesť nám zverených mladých ľudí. Našu vieru v Boha komunikujeme aj mladým, v dôsledku čoho máme pravidelné nedeľné bohoslužby a takmer 3x v týždni skupinky v osobnej atmosfére rozhovorov a zdieľania sa.

